

ROZGRYZNAĆ (5) *vb pf*

o jasne.

inf rozgryznąć (2). ◇ *fut 2 sg* rozgryźniesz (1). ◇ *3 sg* rozgryźnie (2). ◇ [*imp 2 sg* rozgryźni.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Gryzac, rozdrobnić coś na kawałki [w tym: co (4)] (5) :ieden miewał grufzki/ [...] Drugi mu ie wykradał/ á ten iednę wziawłzy/ Nákladł w nię czegoś złego/ pośrzodek wyiawłzy. A ten dybye poćichu/ y rozgryźnie grufzkę RejFig Aa3v, B2v; Dał im pieprzu przytawkę/ to niefcie krolowi/ A gdy ziarnko rozgryźnie/ niechay pewnie to wie/ Chociay ia mam mniej ludzi/ lecz ták gorzcy będą RejZwierz 5v; Conficere nucem, Rozbić Rozgryznąć orzech. Mącz 114d; Fragile dentibus, Prętko fie da rozgryznąć. Mącz 135d; [SienHerb Mv#; StryjGoniec B (Linde s.v. rozgryźć); Otós ich [pigul] mas piętnaście/ á iellis to wiele/ weźmis choć połowicę/ á rozgryźni śmieie. Potkanie 37].

Synonim: rozkąsić.

Formacje współrdzenne cf GRYŻĆ.

MN